

**НАУКОВИЙ ГУРТOK
КАФЕДРИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА КРИМІНОЛОГІЇ
ФАКУЛЬТЕТУ № 1**

УДК 343.973+343.851

Юрій Петрович Роздорський,

слухач магістратури факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Юртаєва К. В.

**ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ВЧИНЕННЮ КОРУПЦІЙНИХ
ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРАЦІВНИКАМИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

В останні роки, корупція, через свою масштабність, багаторівневність і деструктивність, стала першочерговою проблемою для України, посунувши, на задній план протидію наркобізнесу, торгівлі зброєю, тероризму тощо. Не зважаючи на проведену реформу МВС, проблема вчинення корупційних правопорушень працівниками Національної поліції України залишається досить гострою та все частіше набуває значного суспільного резонансу.

Із започаткуванням реформи вважалося, що з ліквідацією міліції та створенням нової поліцейської структури, фінансування цього органу повністю забезпечить його потреби, та проблема вчинення корупційних правопорушень поліцейськими зникне сама по собі. Але, попри те, що фінансування Національної поліції України з державного бюджету збільшено, стан матеріально-технічного та ресурсного забезпечення територіальних органів та підрозділів поліції залишається на незадовільному рівні. Майже кожного дня працівники поліції зіштовхуються з проблемами матеріального характеру, від вирішення яких залежить якість виконання покладених на них функціональних обов'язків. Серед останніх можна виділити недостатнє забезпечення паливно-мастильними матеріалами, необхідність ремонту автотранспортних засобів і службових приміщень власними коштами, відсутність необхідного канцелярського приладдя, а в деяких випадках і побори з боку керівників вищого рівня.

Намагаючись вирішити зазначені проблеми, працівники поліції шукають різні способи отримання незаконної винагороди, з метою відшкодування витрат, пов'язаних зі службовою діяльністю. Найбільш поширеними засобами отримання незаконної винагороди стають неперешкодження незаконній господарській діяльності (самогоноваріння, продаж алкогольних та тютюнових виробів без ліцензії, незаконні операції з металобрухтом та ін.), непритягнення до відповідальності осіб, які вчинили адміністративне правопорушення, тощо.

Зазвичай служби та підрозділи, які здійснюють нагляд за дотриманням законності працівниками поліції, не звертають уваги на вищевказані дрібні корупційні правопорушення. У зв'язку з цим, у правоохоронців виникає

почуття безкарності та всюдозволеності. Вказане призводить до того, що поліцейські намагаються не лише отримати незаконну винагороду з метою покриття витрат на службову діяльність, а й знайти нові засоби отримання незаконного доходу з метою власного збагачення. Намагаючись отримати більші прибутки, працівники поліції вчиняють більш тяжкі корупційні правопорушення такі як: невжиття передбачених законом заходів до припинення незаконної діяльності, пов'язаної зі збутом наркотичних речовин; вимагання грошей у громадян за непритягнення до кримінальної відповідальності; потурання іншим протиправним видам діяльності.

Визначальним є також те, що керівники різних рівнів найчастіше знають про систематичне вчинення особовим складом різного роду корупційних правопорушень, але не вживають належних заходів щодо попередження та припинення цих негативних проявів. Іноді керівники навіть сприяють отриманню підлеглими працівниками незаконної грошової винагороди, з метою отримання частки цього нелегального доходу.

Отже, питання протидії вчиненню корупційних правопорушень працівниками Національної поліції України, потребує комплексного вивчення та вжиття необхідних заходів з метою викоренення цього ганебного явища. На нашу думку, на теперішній час нагальною є потреба у розробці та впровадженні підзаконних правових актів, спрямованих на більш чітку координацію спільних заходів правоохоронних органів України щодо протидії корупційним проявам серед працівників Національної поліції України.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.238

Євген Євгенович Русин,

слухач магістратури факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Юртаєва К. В.

ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ СУКУПНОСТІ ЗЛОЧИНІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

Сукупність злочинів є однією зі складних категорій кримінального права, дослідженню якої приділяли увагу значна кількість науковців. Зокрема значний внесок у вирішенні проблем кваліфікації сукупності злочинів зробили такі дослідники, як М. І. Блум, М. І. Бажанова, Р. А. Галіакбарова, Я. М. Брайніна, В. П. Малков, В. О. Навроцький, І. В. Рашковець, О. М. Яковлев та інші. Однак, не зважаючи на наявність численних наукових публікацій з вказаного питання, у практичній діяльності правоохоронних органів часто виникають спірні питання під час кваліфікації множинності злочинів.

Законодавче поняття сукупності злочинів надано в ч. 1 ст. 33 КК України, відповідно до якого сукупністю злочинів визнається вчинення особою